

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prostějově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. prosince 2019 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Adély Pluskalové a přísedících Marie Horákové a Metoděje Vinklera,

takto:

Obžalovaný

Mgr. Dušan Dvořák, narozený 12. 1. 1962 v Olomouci, invalidní důchodce, posledně trvale bytem Ludmírov – Ospělov č.p. 6, okres Prostějov, aktuálně bez trvalého pobytu, t.č. ve výkonu vazby ve VV Olomouc,

je vinen, že

od přesně nezjištěné doby od jarních měsíců roku 2018 do 16. 8. 2018 v obci Ospělov, okr. Prostějov, v místě svého trvalého bydliště, na přilehlých pozemcích u rodinného domu čp. 6, v rozporu s ustanoveními § 4, § 8 a § 24 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, za účelem následného zpracování do toxikomansky využitelné podoby v několika stádiích růstu pěstoval nejméně 133 kusů rostlin konopí o velikosti od 20 do 190 cm, přičemž nejméně dalších 111 kusů rostlin konopí bylo již vypěstováno, sklizeno a nacházelo se v půdních a dalších prostorách uvedeného domu ve stádiu sušení, když ze všech těchto rostlin po příslušném procesu – kompletním vysušení, odstranění toxikologicky nevýznamných stonků a semen a zpracování do podoby toxikomansky využitelné drtě složené z usušeného květenství a horních lístků konopí, způsobilé ke spotřebě jako tzv. marihuany, získal či mohl získat 7.217 g sušené rostlinné hmoty,

Shodu s prvopisem potvrzuje Měsíková Soňa, DiS.

obsahující 41,96 g zakázaného množství účinné látky delta-9-tetra hydrokanabinolu (THC), přičemž tyto rostliny a sušená rostlinná hmota (marihuana) obsahují účinnou látku delta 9 tetrahydrokanabinol (THC), který je principiální psychoaktivní složkou konopí a je koncentrován v pryskyřici, tedy nedovoleně vyráběl a přechovával psychotropní látku tetrahydrokanabinol s množstvím účinné látky vyšším než 0,3 % THC, uváděné v dikci § 24 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, tedy v množství větším než malém, přičemž konopí a pryskyřice z konopí, s výjimkou konopí pro léčebné použití uvedené v seznamu č. 1, jsou uvedeny v seznamu č. 3 – omamných látek, přílohy č. 3 k nařízení vlády o seznamech návykových látek č. 463/2013 Sb. a delta9 - tetrahydrokanabinol (THC) je jako psychotropní látka zařazena do seznamu č. 5 - psychotropních látek, přílohy č. 5 k nařízení vlády o seznamech návykových látek č. 463/2013 Sb., a dle ustanovení § 289 odst. 1 trestního zákoníku se jedná o zákonem stanovenou psychotropní látku,

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 6. 2. 2018, sp.zn.: 3T 131/2017, který nabyl ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně, sp.zn.: 8To102/2018, právní moci dne 22. 05. 2018, pro přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 48 měsíců, a propadnutí věci,

tedy:

- neoprávněně vyrobil psychotropní látku, ač byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,
- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu vyrobít psychotropní látku, ač byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

čímž spáchal:

zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem zůstavší ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se:

za sbora uvedený zločin a za sbíhající se přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 5. 2. 2019 č. j. 2T 63/2018-1274, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2019, č. j. 3 To 124/2019-2717, v právní moci dne 13. 6. 2019,

podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému odnětí svobody v trvání **36 (třicet šest) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje k výkonu uloženého trestu do věznice **s ostrahou.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Měšicová Soňa, DiS.

Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému současně ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

192,60 g sušené rostlinné hmoty využitelné pro toxikomanii + stonky a kořeny,
132,70 g sušené rostlinné hmoty využitelné pro toxikomanii + stonky a semena,
vše uloženo ve dvou papírových pytlích.

(*sp. zn. 2 T 63/2018*)

7.165,3 g sušené rostlinné hmoty využitelné pro toxikomanii + stonky a semena,
plastová drtička,
kulatá drtička,

(*sp. zn. 3 T 70/2019*)

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku propadlé věci **případají státu**.

*Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 5. 2. 2019 č. j. 2T 63/2018-1274,, v právní moci ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2019, č. j. 3 To 124/2019-2717, dnem 13. 6. 2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, ke níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.*

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj popsany ve výroku shora.
2. Obžalovaný Mgr. Dušan Dvořák se v přípravném řízení k okolnostem jednání, které je mu kladeno za vinu, vyjádřil tak, že s obviněním nesouhlasí. Namítl nezákonnost postupu měření THC Policií Moravskoslezského kraje, která zpracovala odborné vyjádření, na kterou upozorňuje již od roku 2010, kdy byl poprvé obviněn. Pokud by byla expertíza provedena tak jako v Jihomoravském kraji, nikdy by jím pěstované rostliny neměly vyšší obsah THC než zákonem povolených 0,3 %. Konopí zajištěné na jeho zahradě a v domě v Ospělově v roce 2018 je majetkem celkem čtyř nevládních organizací, které jsou členy asociace Cannabis is the cure. Jedná se o společnost Ateliér ALF, Odborná společnost Konopí je lék, Art & Body Language Faktory a Church of Nature. Členové těchto společností, které nechtěl jmenovat, chodili na jeho zahradu pěstovat svoje konopí společně s ním a vždy v jeho přítomnosti. Nicméně pokud by zde byli bez jeho přítomnosti, tak by mu to nevadilo. Namítl, že byla porušena jeho náboženská práva a právo na ochranu života a zdraví, kdy se v minulosti léčil asi 15 roků s maniodepresivní psychózou na psychiatrii v Olomouci a pomohlo mu až užívání produktů konopí. Dále namítl netrestnost skutku vzhledem ke krajní nouzi a přípustnému riziku a dále k paragrafu neposkytnutí pomoci. Požádal o vyslovení předběžné otázky k soudnímu dvoru Evropské unie a o připojení k řízení tam již vedenému pod spisovou značkou C-663/18. Předběžná otázka je formulovaná v dodatku stížnosti ze dne 10. 3. 2019.
3. Dne 13.6.2019 podal státní zástupce na obžalovaného obžalobu pro skutek popsany shora, resp. pro skutek totožný, když pak v rámci přednesení obžaloby skutek upravil pouze tak, aby počet zajištěných kusů rostlin byl v souladu s výsledky provedené domovní prohlídky a odborné analýzy

Shodu s prvopisem potvrzuje Měsíková Soňa, DiS.

OKTE, přičemž sečetl počet kusů rostlin konopí ve stádiu růstu, počet kusů konopí, které již byly sklizeny a nacházely se ve stádiu sušení. Sečten byl i celkový objem sušené rostlinné hmoty a v ní obsažené účinné látky THC. Takto byl skutek upravený převzat i do rozsudku, neboť odpovídá obsahu spisového materiálu a totožnost skutku je zachována.

4. Hlavní líčení ve věci se konalo až dne 3.12.2019. Obžalovaný se totiž nedostavil k hlavnímu líčení nařízenému na den 3.9.2019, ani na den 17.9.2019, ani na den 29.10.2019. Z hlavního líčení dne 3.9.2019 a dne 17.9.2019 se omluvil s tím, že soudu zaslal „omluvy“, které ovšem soud v žádném případě neakceptoval jako důvody pro nedostavení se k hlavnímu líčení. Podrobně je tato situace popsána v příkazu k zatčení i v usnesení o vzetí do vazby, stejně jako v usnesení o uložení pořádkové pokuty obžalovanému. Dne 17.9.2019 pak soud vydal příkaz k zatčení na obžalovaného. Tento se nepodařilo realizovat a hlavní líčení nařízené na den 29.10.2019 muselo být opět odročeno na termín 3.12.2019. S ohledem na informace poskytnuté soudu ze strany policie pak byl dne 1.11.2019 vydán i evropský zatýkácí rozkaz. Dne 6.11.2019 byl obžalovaný zatčen. S ohledem na výsledky policejního pátrání, ze kterých vyplývalo, že obžalovaný již měl vydáno vízum za účelem vycestování do USA a současně žádal o vydání kanadského víza. Komunikoval s velvyslanectvím Kanady i Afgánistánu. V obci Ludmírov podal žádost o zrušení trvalého bydliště. Na základě těchto a dalších zjištěných skutečností byl obžalovaný z důvodu uvedených v § 67 písm.a), písm.c) usnesením ze dne 7.11.2019 vzat do vazby. Proti tomuto usnesení si obžalovaný podal stížnost, kterou pak vzal zpět. Usnesení o vzetí do vazby tak nabylo právní moci dne 19.11.2019.
5. K hlavnímu líčení konanému dne 3.12.2019 byl obžalovaný eskortován z vazby z Vazební věznice v Olomouci. Obžalovaný u hlavního líčení vypovídal. Ke skutku uvedl, že konopí na svých pozemcích v Ospělově pěstoval sám, za pomoci svých známých, které nebude jmenovat. Konopí pěstoval z toho důvodu, aby je mohl poskytovat dále lidem, kteří jej potřebovali. On lidem **prostř.konopí pomáhal, léčil** je. Skutečnost, že nemá lékařské vzdělání, neznamená, že by tomu nerozuměl. Má letité zkušenosti s léčením prostř. konopí a s účinky konopí na různé zdravotní problémy. Oproti tomu lékaři, kteří tyto choroby léčí, tomu vůbec nerozumí. Na otázky, jakým způsobem obžalovaný diagnostikoval, komu, v jakém množství, jakým způsobem konopí k léčbě, dávkovat, odpověděl, že to jsou jeho letité zkušenosti. On sám s konopí vyráběl pouze občas masti, jak sám potvrdil. Tinkтуры, kapky apod. čípky, to sám nevyráběl, to vyráběli údajně jeho známí. Léčil takto spoustu lidí. Přes internet se lidé zaregistrovali jako členové výzkumné asociace a zaplatili členský poplatek. Následně si pak mohli koupit kytici konopí nebo údajně jiný produkt. Jak obžalovaný věděl, že se zaregistrovali jen lidé, kteří skutečně mají zdravotní problémy a použijí konopí k léčbě, odpověděl obžalovaný, že většinou tyto lidi znal, že to byli různí rodinní příslušníci bývalých pacientů a známí známých. Konopí, podle obžalovaného, pomáhá na všechny možné nemoci a nemá s ním žádnou negativní zkušenost. Je mu známa právní úprava trestního zákoníku a § 283, je mu znám obsah zákona o návykových látkách, stejně jako na něj navazující další prováděcí předpisy. Tato regulace je ovšem, podle názoru obžalovaného, špatná a on ji nehodlá respektovat. Konopí je potřebným lidem nedostupné, a pokud je v lékárnách dostupné, tak je předražené. Obžalovaný se tedy nehodlá řídit právní úpravou, která vyznívá v neprospěch nemocných. K pěstování konopí obžalovaný nemá žádnou licenci, žádné povolení k zacházení, ani o nic takového nežádal, neboť ví, že by mu licence udělena nebyla. Nesnažil se žádným způsobem dodržovat ani povinnosti vymezené v § 24a odst.4 zákona č. 167/1998 Sb. o návykových látkách, neboť toto je

podle něj zbytečné a navíc bez těchto opatření je to jednodušší, jak odpověděl. Sám konopí užívá, léčí si tím diagnostikovanou maniodepresivní psychózu. Konopí kouří, ale užívá jej i v jiných formách. Jeho jednání ve prospěch nemocných **postrádá společenskou škodlivost**. Obžalovaný není žádný dealerem drog, svým počínáním se pouze snaží pomáhat a ukázat na to, že regulace nakládání s konopím v ČR je nesmyslná. Dále obžalovaný u hlavního líčení v rámci své obhajoby uplatňoval stejné argumenty a stejné námitky jako v předchozích řízeních vedených u Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 11T 130/2016, 3T 131/2017 a 2T 63/2018. Tyto námitky a argumenty zopakoval obžalovaný přímo u hlavního líčení, a k tomu je soudu průběžně zasílal v rámci svých mnohastránkových písemných vyjádření, spolu s nimiž zasílal pravidelně soudu mnohastránkové přílohy, přičemž naprostá většina těchto příloh se týkala jiných právních řízení (ať už jiných trestních řízení vedených v minulosti i současnosti proti obžalovanému, jakož i zcela nesouvisejících řízení, např. řízení o žádostech o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ve znění pozdějších předpisů, o kárných podnětech podaných obžalovaným na nejrůznější osoby, o rejstříkových věcech zapsaných spolků, v nichž obžalovaný figuruje atd.). Krom námitek proti způsobu měření obsahu THC v konopí a absence společenské škodlivosti jednání obžalovaného zopakoval obžalovaný u hlavního líčení i námitku **nezákonnosti postupu měření THC** Policií Moravskoslezského kraje, která zpracovala odborné vyjádření, neboť pokud by byla expertíza provedena tak jako v Jihomoravském kraji, nikdy by jím pěstované rostliny neměly vyšší obsah THC než zákonem povolených 0,3 %. Zákonná úprava postupu pro zjišťování obsahu THC v rostlinách konopí je nepřesná, postupy orgánů činných v trestním řízení jsou v tomto ohledu projevem libovůle, když navíc § 2 písm. d) zákona č. 167/1998 užívá podle něj 3 zcela odlišné definice konopí, za něž považuje: a) kvetoucí vrcholík, b) plodonosný vrcholík, c) celou nadzemní část rostlin z rodu konopí, jejíž součástí je vrcholík. V závislosti na tom se pak liší i způsob zjištění obsahu THC v rostlině a výsledek. Opětovně u hlavního líčení předložil sdělení ředitele Kriministického ústavu Praha ze dne 31. 1. 2013, č. j. KUP-1803-1/ČJ-2013-2303MR, které předkládal ve všech řízeních předchozích, podle něhož orgány činné v trestním řízení měří obsah THC podle toho, k jakému účelu jej kdo pěstuje a nevychází přitom z nařízení vlády č. 455/2009 Sb., neboť jde o podzákonný předpis, ale z § 2 písm. d) zákona o návykových látkách. Dalším argumentem obžalovaného je, že **konopí pěstuje k vědeckým, léčebným a výzkumným účelům, a že tím pádem nemůže být řeč o výrobě drog, či jakékoli společenské škodlivosti**. K doložení tvrzení o léčení konopím zaslal do spisu čestná prohlášení více než 10 osob, jejichž obsahem je sdělení adresované soudu, že se léčí konopím, že jim tato léčba pomáhá, a že Mgr. D. Dvořák dělá záslužnou a potřebnou práci pro nemocné lidi. Jak konkrétně lidi léčí, jak stanoví způsoby léčby u konkrétních pacientů, jak určuje způsob podání konopí u konkrétního jedince, odpovědi zněly – díky letitým zkušenostem, díky kterým tomuto na rozdíl o lékařů rozumí. Sám je profesí adiktolog. Prostřednictvím konopí léčí nejen nemocné, ale i osoby závislé na „tvrdých“ drogách, kdy marihuana jim pomáhá tyto těžké závislosti překonat, a nebo svou závislost alespoň udržet v určitých mezích. V rámci předmětného trestního řízení, stejně jako i v minulosti, při domovních prohlídkách nebyly nalezeny žádné léčivé přípravky, které by snad obžalovaný z konopí vyráběl, žádné masti, žádné krémy, žádné čípky, pouze a čistě rostlinná hmota, ať už sušená nebo rostoucí, k tomu obžalovaný uvedl, že to je tím, že to vždy při domovní prohlídce zmizí. Trvalým bodem obhajoby obžalovaného v průběhu posledních let je ten, že §29, §5 zák. o návykových látkách č. 167/1998 Sb. povolovaly pěstování konopí k pokusnickým účelům bez limitu do 1. 4. 2013. Poté byla přijata novela zákona o léčivech a zákona o návykových látkách známá jako „konopí do lékáren“ (zákon č. 50/2013 Sb.), která je však podle obžalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje Měsíková Soňa, DiS.

nevymahatelná, neboť nebyla oznámena Komisi a jedná se tak o **nevymahatelný předpis**. Obhajoba obžalovaného tedy spočívá v tom, že jestliže pěstuje konopí k léčebným účelům, tak z důvodu nadřazenosti práva EU nelze na něj nahlížet tak, že by konal nedovoleně. Podmínky pro pěstování konopí k lékařským účelům stanovené zák. č. 50/2013 Sb. jsou vůči obžalovanému nevymahatelné, neboť představují tzv. technický předpis ve smyslu Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES, které, ačkoli měly, tak nebyly Evropské komisi oznámeny. Proto obžalovaný znovu opakovaně požadoval i v tomto trestním řízení, aby soud předložil Soudnímu dvoru žádost o řízení o předběžné otázce podle článku 267 Smlouvy o fungování EU, týkající se souladu českých právních předpisů s právem Evropské unie. Obžalovaný tak tvrdí, že zákon o návykových látkách je technickým předpisem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a tedy podléhá povinnosti notifikace Evropské komise podle článku 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu (která byla později zrušena a nahrazena), přičemž nebyla-li tato notifikace provedena, nebyla na základě judikatury Soudního dvora Evropské unie ustanovení takového předpisu vymahatelná vůči jednotlivci. Z tohoto svého tvrzení obžalovaný vyvozuje závěr, že s ohledem na nevymahatelnost nenotifikovaných sporných ustanovení zák. č. 50/2013 Sb. je pěstování konopí na území o celkové ploše menší než 100 m² k účelům pokusnickým povoleno a nepodléhá žádnému omezení. Obecné soudy, podle obžalovaného, však opakovaně tvrdily, že zákon o návykových látkách není technickým předpisem, neboť plní přímo závazné akty práva EU na základě článku 10 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu, přičemž za tento přímo závazný akt práva EU soudy považují nařízení Evropského parlamentu a Rady (EES) č. 273/2004 ze dne 11. 2. 2004 o prekurzorech drog. Ústavní soud ve svém usnesení III ÚS 3354/16 (čl. 589-602) konstatuje, že zákon o návykových látkách technickým předpisem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu je. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora Evropské unie, notifikační povinnost dle směrnice Evropského parlamentu se uplatňuje i v trestním řízení a stanovení požadavků na určitý obsah látky nepochybně jako technickou specifikaci dle článku 1 bodu 2. směrnice Evropského parlamentu kvalifikovat lze. K této námitce obžalovaného soud opětovně konstatuje, že konopí není prekurzor, konopí je již samo o sobě omamnou a psychotropní látkou. Prekurzory jsou látky použitelné k výrobě omamných nebo psychotropních látek uvedené v příslušných přímo použitelných předpisech Evropské unie v zák. č. 272/2013 Sb., o prekurzorech drog.

6. V návaznosti na obhajobu obžalovaného spočívající v tvrzení o léčebných účincích konopí na lidský organismus a o záslužné činnosti obžalovaného, kterou pomáhá nemocným navrhovala obhajoba výslechy svědků: Ing. Martin Dindoš, Vladimír Dopita, Jan Majer, Jana Dvořáková, Ing. František Dvořák, Josef Pospíšil, Hana Barešová, David Koller, Miroslav Kočíř, Viktor Bakoš, Jaromír Dvořák, Mgr. Thomas Müller LL.M., Ing. Tomáš Ocelka, Ing. Jiří Kučera, Mgr. Karel Šťastný. Dále navrhovala provedení důkazu přehráním části videa s názvem Konopí a věda 2019, konkrétně z něj prezentaci Doc. RnDr. Lumíra Ondřeje Hanuše, DrSc., Dr.h.c. mult., jako odborníka na výzkum konopí. Tyto důkazní návrhy senát zamítl jako nadbytečné, neboť skutečnosti, o nichž měli tyto lidé vypovídat jsou v listinné podobě obsaženy v jejich písemných vyjádřeních a čestných prohlášeních, které byly u hlavního líčení jako listinné důkazy provedeny. Stejně tak jsou tyto skutečnosti obsaženy ve výpovědi obžalovaného. Ve věci tak je možno spolehlivě rozhodnout i bez výpovědi těchto osob, když o pravdivosti jejich písemně vyjádřených tvrzení o užívání konopí k léčbě soud nikterak nepochybuje. Stejně tak soud nepovažoval za nutné vyslyšet jako svědkyni MUDr. Zuzanu Čupalkovou, kterou měl obžalovaný navštívit místo hlavního líčení dne 3. 9. 2019. Okolnosti nedostavení se obžalovaného k hlavnímu líčení a jím

Shodu s prvopisem potvrzuje Měsíková Soňa, DiS.

tvrzené důvody, včetně listin, které k tomu doložil, jsou pro soud zcela dostatečné a jsou podrobně rozebrány v usnesení o uložení pořádkové pokuty ze dne 4. 9. 2019. Výslech MUDr. Čupalkové by v tomto směru nemohl nic změnit.

7. Soud dále provedl **důkazy listinné**. Z protokolu o provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků se podává, že v domě č.p. 6 v Ospělově a přilehlé zahradě, byly dne 16. 8. 2018 zajištěny rostliny konopí v množství uvedeném v obžalobě, kdy 133 rostlin se nacházelo ve fázi růstu, zbylé rostliny konopí byly již ve stádiu sušení zajištěny v samotném domě. Z výpisu z katastru nemovitostí vyplývá, že nemovitosti v té době byly ve výlučném vlastnictví obžalovaného. Z aktuálního výpisu z katastru nemovitostí, který si soud opatřil k hlavnímu líčení však plyne, že aktuálně je výlučnou vlastnící cit. nemovitostí dcera obžalovaného Mgr. Vanda Prokešová. K důkazu slouží i obžalovaným poskytnuté materiály týkající se jeho aktivit pěstování konopí, které prezentuje na internetu a sociálních sítích. O tom, že obžalovaný Dušan Dvořák po léta pěstuje na zmíněném pozemku v Ospělově rostliny konopí obsahující omamnou, potažmo psychotropní, látku v zakázaném množství, svědčí také řada jeho mediálních a prezentovaných vyjádření, včetně fotografií založených ve spise. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, vypracovaného Policií ČR, KŘP Moravskoslezského kraje, Odboru kriminalistické techniky a expertíz dne 15. 1. 2019 odvětví chemie vyplývá konkrétní kvantita a kvalita sušené hmoty, které obsahovala nepovolené množství (tedy nad 0,3 %) zakázané látky delta-9-tetrahydro-kanabinolu (THC), a to v předložených stopách 2,3,4,8,13,15,17,18. Z odborného vyjádření též vyplývá, že celkově mohl obžalovaný získat 7217g sušené rostlinné hmoty obsahující 41,96g účinné látky THC, což představuje obsah 0,579% THC. Ze zpráv opatřených od Generálního ředitelství cel a Státního ústavu pro kontrolu léčiv nebylo zjištěno, že by obžalovaný byl akreditovanou osobou, která by ve smyslu zákona o návykových látkách byla oprávněně k pěstování a zpracování rostlin konopí k léčebným účelům.
8. K osobě obžalovaného soud dále provedl důkazy listinné týkající se jeho předchozí trestní činnosti. Rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 6.2.2018 č.j. **3T 131/2017 – 627**, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 22.5.2018, č.j. **8To 102/2018-998**, byl odsouzený uznán vinným přečinem nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a za uvedený přečin a za sbíhající se zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst.2 písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a za přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 25.5.2017 č.j. 11T 130/2016-1644, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 7.12.2017 č.j. 7To 362/2017-1976, v právní moci dne 7.12.2017, mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. K tomu byl uložen trest propadnutí věci. To vše ze současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Prostějově č.j. 11T 130/2016-1644 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně č.j. 7To 362/2017-1976. Z odůvodnění rozsudku soudu I. stupně pak vyplývá, že stěžejní námitkou odsouzeného bylo, že jeho jednání, pro které byl uznán vinným, není trestné, neboť novela zákona o léčivech a zákona o návykových látkách zákon č. 50/2013 Sb., je dle obžalovaného, nevymahatelná, neboť nebyla oznámena Komisi a jedná se tak o nevymahatelný

předpis. Odůvodnění rozsudku soudu I. stupně pak obsahuje podrobnou právní argumentaci a rozbor toho, proč jednání obžalovaného trestné je a proč se jedná o přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku. Dále odsouzený namítal nejednotnost postupu expertních orgánů při měření obsahu THC. K tomu tvrdil, že konopí pěstuje k vědeckým, léčebným, a výzkumnickým účelům. V odvolacím řízení pak odsouzený uplatnil stejné námitky, jako v řízení nalézacím. I odvolací soud se poměrně podrobně ve svém usnesení ze dne 22.5.2018 č.j. 8To 102/2018-998, jímž bylo odvolání obžalovaného zamítnuto, věnuje právnímu rozboru trestnosti prokázaného jednání obžalovaného. Obdobné námitky, včetně opakované žádosti o předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU, uplatnil odsouzený v dovolání, které bylo usnesením Nejvyššího soudu ze dne 13.12.2018 **č.j. 11Tdo 1455/2018-301**, v právní moci dne 13.12.2018, podle § 265i odst.1 písm.e) trestního řádu odmítnuto. Nejvyšší soud v závěru odůvodnění konstatuje, že skutková zjištění učiněná v soudním řízení objasňují všechny potřebné okolnosti pro posouzení jednání obviněného v takovém rozsahu, jako to učinily soudy I. a II. stupně. Nejvyšší soud tak učinil závěr, že předmětný skutek byl bez jakýchkoli pochybností objasněn, soudy zvolily odpovídající právní kvalifikaci a k pochybení nedošlo ani ve výroku o trestu. Dle závěrů Nejvyššího soudu, z odůvodnění rozhodnutí soudů obou stupňů vyplývá logická návaznost mezi provedenými důkazy, jejich hodnocením a učiněnými skutkovými zjištěními na straně jedné a hmotněprávními závěry na straně druhé, přičemž dovolací soud mezi nimi neshledal žádný rozpor. Napadená rozhodnutí soudů obou stupňů (ve věci sp.zn. 3T 131/2017) netrpí hmotně právními vadami, s nimiž obviněný spojoval nesprávné právní posouzení jemu přisouzené trestné činnosti. Usnesením ze dne 18. 4. 2019 byl zamítnut návrh obžalovaného na povolení obnovy řízení, když důvody pro obnovu spatřoval ve stejných bodech, kterými se hájil v průběhu celého trestního řízení. Tedy opakoval svou obhajobu. Usnesením ze dne 21. 5. 2019 byla Krajským soudem v Brně zamítnuta stížnost odsouzeného proti cit. usnesení. Z rozsudku soudu I. stupně **č.j. 11T 130/2016-1644**, stejně jako z usnesení Krajského soudu v Brně **č.j. 7To 362/2017-1976**, jímž bylo zamítnuto odvolání obžalovaného, vyplývá, že obžalovaný již v této trestní věci uplatňoval stejné námitky a stejné argumenty, jako v průběhu celého nalézacího řízení ve věci sp. zn. 3T 131/2017. Stále se domáhá jiného právního posouzení svého jednání, přičemž tvrdí, že spáchané skutky nejsou trestné, právě z důvodu jím uplatňované právní argumentace. I ve věci sp.zn. 11T 130/2016 podal odsouzený dovolání, které bylo postupem podle § 265i odst.1 písm. e) trestního řádu odmítnuto. Odsouzený podal v dané věci i ústavní stížnost, která byla usnesením Ústavního soudu ze dne 16.10.2018 **sp.zn. II ÚS 2804/18** odmítnuta, a to včetně návrhu odsouzeného na zrušení § 283 až 287, § 289 zákona č. 40/2009 Sb. trestní zákoník, § 2 písm.d), §5 odst.5, § 15 písm.e), § 24 odst.1 písm.a), § 24a, § 24b a §29 zákona č. 167/1998 Sb. o návykových látkách ve znění pozdějších předpisů, Vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 221/2013 Sb., Nařízení vlády č. 455/2009 Sb. Z odůvodnění usnesení Ústavního soudu vyplývá, že i zde klíčová námitka odsouzeného směřovala k chybnému výkladu práva Evropské Unie obecnými soudy, když dle stěžovatele ustanovení § 24a a § 24b zákona o návykových látkách, které byly do zákona začleněny novelou v roce 2013 (zákon č. 50/2013 Sb.), měly charakter technického předpisu ve smyslu Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ ES z 22.6.1998 a Vláda proto měla povinnost návrh novely notifikovat Evropské komisi. Jelikož uvedená novela notifikována nebyla, nemůže být předmětný právní předpis v souladu s judikaturou Soudního dvora EU vůči jednotlivci v trestním řízení vymáhán. Shodně jsou nevymahatelná též ustanovení Vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 221/2013 Sb., která sice notifikována byla, ale pouze v tzv. naléhavém režimu, který byl v daném případě použit

Shodu s prvopisem potvrzuje Měsíková Soňa, DiS.

neoprávněně. Současně dle odsouzeného vnitrostátní česká úprava je v rozporu s Článkem 34 Smlouvy o fungování Evropské Unie, protože nekonzistentně a nepřiměřeně omezuje volný pohyb léčivého konopí. Stěžovatelů obecných soudů navrhoval, aby v případě, že jím zastávaný výklad unijního práva nepřevzme, podali předběžné otázky Soudnímu dvoru a ten mohl výklad práva EU postavit najisto. Konkrétní znění předběžných otázek předložil rovněž v ústavní stížnosti a žádal, aby řízení o předběžné otázce zahájil sám Ústavní soud. Ústavní soud dospěl k závěru, že námitka týkající se chybějící notifikace novely zákona o návykových látkách postrádá opodstatnění. Stěžovatelem citované §24a a §24b zákona o návykových látkách totiž vůbec nebyly v předmětném řízení aplikovány. Jelikož trestná činnost souvisela s porušením § 4, § 8 a § 24 téhož zákona. Tato ustanovení jsou přitom součástí zákona od jeho přijetí, ke kterému došlo 6 let před vstupem České republiky do EU. Není tak ničím podložena stěžovatelova teze o tom, že při novelizaci předpisů musí být notifikována i novelizací nezasažená předchozí ustanovení předpisu. Ústavní soud neshledal, že by postup obecných soudů porušoval vymezený doktrinní rámec v souvislosti s údajným porušením Článku 34 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tedy, jak patrné, i Ústavní soud se znovu zabýval stejnými argumenty, které odsouzený uplatňuje v průběhu několika trestních řízení včetně aktuálního a před všemi stupni soudu. Poslední odsuzující rozsudek zaznamenaný v rejstříku trestů byl vyhlášen Okresním soudem v Prostějově dne 5.2.2019, **č.j. 2T 63/2018-1274**. Tímto rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst.1 trestního zákoníku, a za tento přečin mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 90 denních sazeb ve výši 1 denní sazby 250Kč, tj. v celkové výši 22.500Kč. Náhradní trest odnětí svobody v trvání 90 dnů a trest propadnutí věci. Z odůvodnění tohoto rozsudku vyplývá, že odsouzený i v tomto trestním řízení uplatnil znovu většinu shora rozvedených námitek. Usnesením odvolacího soudu ze dne 13. 6. 2019 **č. j. 3To 124/2019-2717** bylo odvolání obžalovaného, proti cit. rozsudku zamítnuto.

9. Z centrální evidence stíhaných osob, stejně jako z usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, odbor obecné kriminality, ze dne 16.4.2019 č.j. KRPM-26700-11/TČ-2019-140070, vyplývá, že obžalovanému bylo sděleno obvinění ze spáchání zvláště závažného zločinu zasahování do nezávislosti soudu podle § 335 odst.1, odst.2 písm.c) trestního zákoníku a ze spáchání přečinu vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci podle § 324 odst.1 písm.a) tr.zákoníku, jichž se měl obžalovaný dopustit mj. tím, že vyhrožoval předsedovi soudu JUDr. Petru Vrtělovi slovy, že „jestliže ještě jednou nějaká prostějovská prokurátorská kurva požádá soud o konfiskaci majetku a domovní prohlídku členů výzkumu Konopí je lék a nějaká prostějovská justiční čupka ji schválí, předseda téhle bandy zločinců JUDr. Petr Vrtěl na svém vlastním těle pozná, co znamená čl. 23 Listiny základních práv a svobod v praxi dubové palice“. Dále vyhrožoval usmrcením či ublížením na zdraví JUDr. Naděždě Kezňiklové a nejmenovaným státním zástupcům Okresního státního zastupitelství v Prostějově v souvislosti s případným podáním návrhu na povolení domovní prohlídky či návrhu na zabránění věci členů výzkumu Konopí je lék. Dále vyhrožoval usmrcením pracovníkům Komise pro projednávání přestupků Statutárního města Olomouce, v úmyslu působit na výkon jejich pravomoci v souvislosti s projednáváním konkrétního přestupku. Dále vyhrožoval soudkyni Okresního soudu v Prostějově Mgr. Ivoně Otrubové, v souvislosti s vyhlášením rozsudku sp.zn. 2T 63/2018 slovy „právě si čtu tvůj rozsudek, od kdy je ty kurvo jedna prolhaná konopí nemocným dostupné. Ty si ty pičo myslíš, že budeš ignorovat důkazy, ty čupko prostějovská, budeš se smažit v pekle a já k tomu nebudu

muset ani nic učinit. Sama si to rozhodla“. Usnesením ze dne 14.8.2019 pak Policie ČR, KŘP Olomouckého kraje, odbor obecné kriminality pod č.j. KRPM-26700-107/TČ-2019-140070 zahájila trestní stíhání obviněného Mgr. Dušana Dvořáka pro přečin vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci podle § 324 odst.1 písm.a) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit mj. tím , že ve svém podáním nazvaném stížnost proti usnesení ze dne 31.5.2019 č.j. 11T 130/2016-3797 vulgárně urážel soudce Krajského soudu v Brně slovy „justiční zmrdi z Brna“ a soudce Ústavního soudu v Brně slovy „bolševické kurvy na Ústavním soudu“ a dále v této zprávě vyhrožuje ublížením na zdraví soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Vlastimíru Čechovi, a to v úmyslu působit na výkon jeho pravomoci, jako orgánu veřejné moci, v souvislosti s tím, že pokud bude projednávána jeho stížnost „rozšlape mu držku v naprostém souladu s čl. 23 Listiny základních práv a svobod. Odporu prolhaným proti justičním kurvám“. Věc je vedena u Okresního státního zastupitelství ve Vyškově pod sp.zn. ZT 55/2019 a aktuálně se řízení nachází ve fázi vypracování znaleckého posudku z oboru psychiatrie a psychologie týkajícího se obžalovaného.

10. Soud provedené důkazy hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že se skutek stal, tak jak je ve výroku shora popsán, že jej spáchal obžalovaný, a že tento má všechny znaky zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem zůstavší ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.
11. S ohledem na shora uvedený závěr soudu je nyní na místě znovu se vypořádat s obhajobou obžalovaného. Námitku týkající se způsobu **měření obsahu THC** v konopí obžalovaný opakuje v řízení před obecnými soudy několik let a soudy se s jeho argumentací opakovaně vypořádaly, podrobně pak na str. 9 a násl. Nejvyšší soud v usnesení ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. 6 Tdo 323/2016, kdy uzavřel, že metodika měření obsahu THC vychází ze standardů obsažených v nařízení Komise. Tato otázka byla podrobně řešena i v řízení vedeném u Okresního soudu v Prostějově ve věci sp. zn. 11 T 130/2016, kde se k postupům měření podrobně vyjadřovali experti z OKTE Frýdek-Místek, Policie ČR, KŘP Moravskoslezského kraje, kteří podrobně popsali metodiku zjišťování objemu účinné látky ve zkoumané rostlinné hmotě. Metody měření užívané konkrétně OKTE Frýdek-Místek jsou běžně uznávané a běžně používané v kriminalistické praxi nejen v ČR. Uvedenou metodu doporučuje Společenství národů ve svém dokumentu Doporučené metody pro identifikaci a analýzu konopí a konopných produktů. Při analýze pak je postupováno v souladu s nařízením vlády č. 3/2012 Sb., které stanoví, z jakých částí rostlin se analýza provádí, tj. z kvetoucího nebo plodonosného vrcholíku konopí, s výjimkou zrn včetně listů, což je v souladu s § 2 písm. d) zákona o návykových látkách. Definice konopí podle § 2 písm. d) zákona o návykových látkách je dostatečně určitá na to, aby obžalovaný mohl předvídat, co se považuje za konopí, za jakých okolností bude rostlina konopí či její část považována za konopí ve smyslu zákona o návykových látkách (kvetoucí či plodonosný vrcholík vždy, tedy i samostatně, nadzemní části rostliny jen tehdy, je-li její součástí vrcholík) a současně je v návaznosti na § 24 odst. 1 písm. a) zákona o návykových látkách zakázáno pěstovat druhy a odrůdy rostlin konopí, které mohou (byť i potenciálně) obsahovat vyšší podíl látek ze skupiny THC, ať už by byl tento měřen z kvetoucího vrcholíku, plodonosného vrcholíku či nadzemní části rostliny, jejíž součástí je vrcholík. K opakující se námitce obžalovaného týkající se **nenotifikace** sporných ustanovení zákona o návykových látkách, a tudíž jejich nevymahatelnosti, musí soud konstatovat, že jeho závěry o netrestnosti jeho jednání jsou zcela mylné a zjevně účelové. Nutno zdůraznit, že součástí zákona o návykových

látkách již od počátku jeho účinnosti jsou jak ustanovení § 2 písm. d), definující konopí pro účely tohoto zákona, § 4 hovořící o povolení k zacházení, § 8 vydávání povolení k zacházení a § 24 písm. a) zakazující jakékoli pěstování odrůd či druhů konopí, které by mohlo obsahovat více než 0,3 % THC. Porušení ustanovení §§ 4, 8 a 24 je kladeno za vinu obžalovanému obžalobou podanou v této trestní věci. O nějaké nevymahatelnosti těchto ustanovení vůči obžalovanému nemůže být řeč. Jak dovodil již Ústavní soud ve svém usnesení III ÚS 3354/2016, ani v době před novelou zákona o návykových látkách, provedenou zákonem č. 50/2013 Sb., neexistoval na základě zákona o návykových látkách žádný právní režim umožňující komukoliv pěstovat bez povolení konopí, jehož obsah THC mohl překračovat 0,3 %, na jakékoli ploše či k jakémukoli účelu. Ustanovení § 24 písm. a) zákona o návykových látkách totiž zakazovalo jakékoli pěstování odrůd či druhů konopí, které mohlo obsahovat více než 0,3 % THC. § 29 zákona o návykových látkách se tak i v době před novelou týkal pouze pěstování odrůd či druhů konopí, které nemohlo obsahovat více než 0,3 % THC. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že u obžalovaného byl zajištěn rostlinný materiál, jehož odborným zkoumáním bylo zjištěno, že obsahuje více než 0,3 % THC. Na obžalovaného proto ustanovení § 29 zákona o návykových látkách vůbec nedopadá. Soud pro úplnost uvádí, jak již zaznělo, že § 2 písm. d) a § 24 písm. a) je součástí zákona o návykových látkách od nabytí jeho účinnosti, tedy od 1. 1. 1999. Českou republiku však notifikační povinnost dle Směrnice Evropského parlamentu pod sankcí nevymahatelnosti nenotifikovaného návrhu technického předpisu vůči jednotlivci začala vázat až od jejího vstupu do Evropské unie, tj. od 1. 5. 2004. Žádnou jejich nevymahatelnost na základě směrnice Evropské parlamentu tak nelze dovodit, tudíž obhajoba obžalovaného spočívající v tom, že jeho jednání není trestné, nemůže obstát. Pro úplnost soud zdůrazňuje, že i kdyby ustanovení § 24 písm. a) ZNL (dnes § 24 odst. 1 písm. a) ZNL) bylo technickým předpisem, nepodléhá žádné zpětné notifikaci. A co se týče § 24a a 24b ZNL, které byly do zákona vtěleny novelou č. 50/2013 Sb., tak tyto nelze v žádném případě považovat za technické předpisy ve smyslu příslušné směrnice Evropského parlamentu a rady, neboť tyto neupravují žádné technické parametry daného výrobku, či jeho složení, upravují pouze způsob a podmínky pro možné legální nakládání s konopím pro léčebné účely. Další bod obhajoby obžalovaného spočíval v tom, že **konopí pěstuje výlučně k léčebným účelům**, a že tedy jeho počínání **postrádá společenskou škodlivost**, k čemuž poslední 3 dny před hlavním líčením dne 3. 12. 2019 zasílal do spisu podání nazvaná „čestná prohlášení“, jimiž se snažil působit na soud způsobem až hraničícím se snahou zasahovat do jeho nezávislosti. Z oněch podání má plynout, jak je užívání konopí prospěšné, jak jim pomáhá se zdravotními problémy, jak se léčí pomocí konopných mastí a jak je zvrhlé obžalovaného trestně stíhat za jeho tak prospěšné jednání, kterým jim pomáhá. Lidé, kteří napsali tato čestná prohlášení, pak byly obhajobou navrhováni jako svědci, jak shora uvedeno. **K tomu soud říká:** Orgány činné v trestním řízení jsou povinny z úřední povinnosti postupovat v souladu s trestním řádem a trestním zákoníkem. Státní zástupce je povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví. Právní řád české republiky platí pro všechny občany bez výjimky, stejně jako zákoník trestní. Pokud stát v souvislosti s nakládáním s konopím stejně jako s jinými návykovými látkami stanoví limity a pravidla, jsme všichni povinni je respektovat, ať se nám to líbí nebo ne. Pokud obžalovaný dlouhodobě odmítá tato pravidla vtělená do zákonných norem respektovat, je zřejmě připraven nést za své počínání odpovědnost. On velmi dobře ví, že jeho počínání, ať je vedeno jakýmikoli úmysly je dle trestního zákoníku trestným činem. Přestože v minulosti byl opakovaně za stejnou trestnou činnost odsouzen a potrestán, tvrdošijně v tomto jednání pokračuje. Skutečnost, že lidé jeho konopí používají, krom kouření i jinými způsoby (mastí koupele čaje, kapky), nemění to nic na skutečnosti, že se pořád jedná o činnost, kterou zákon

zakazuje. Provedeným dokazováním nebylo nikterak vyloučeno, že lidé, kterým obžalovaný konopí distribuuje jej užívají jako marihuanu, tj. právě z důvodu jeho psychotropních účinků. K obhajobě obžalovaného, že je uznávaným odborníkem na léčbu konopím, nelze než zopakovat, že léčebné konopí je oprávněn předepsat pouze lékař, a to postupem lege artis (tedy postupem, který odpovídá nejvyššímu dosaženému vědeckému poznání v medicíně), kdy není možné přisvědčit argumentu obžalovaného, že s ohledem na jeho odborné znalosti může takové konopí poskytovat on. Pěstování léčebného konopí je kontrolováno na státní úrovni a licence pro jeho pěstování uděluje Státní ústav pro kontrolu léčiv, který sám zajišťuje jeho dodání do lékáren, ve kterých je konopí pro léčebné účely dostupné. Možností pěstování konopí se ve vztahu k obžalovanému již zabývaly soudy všech stupňů i Ústavní soud, kdy zmínit lze znovu nálezný Ústavního soudu ze dne 5. 10. 2017, sp. zn. III. ÚS 3354/16, ve kterém ÚS mj. uvedl, že pěstování odrůd či druhů konopí s potenciálním obsahem THC vyšším než 0,3 %, resp. držení této látky, bez příslušného povolení či licence je protiprávní a dokonce trestné, a to i po přijetí zákona č. 50/2013 Sb. Režim legálního nakládání s konopím o obsahu THC vyšším než 0,3 % pro výzkumné či léčebné účely je upraven zákonem č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů, kdy je podmíněný vydáním příslušného povolení k zacházení či licence (§ 24 odst. 1 věta za středníkem, § 24a odst. 1). Výzkum konopí a jeho využití při léčbě je tedy umožněn, nicméně pouze kvalifikovanými subjekty za současné velmi přísné kontroly. Za situace, kdy v nemovitosti ve vlastnictví obžalovaného bylo nalezeno stanovené množství sušených i vzrostlých rostlin konopí s obsahem prokazatelně vyšším než 0,3% THC (tedy nikoli technické konopí), jsou za současně platné právní úpravy a názorů Nejvyššího a Ústavního soudu námitky a premisy obžalovaného neakceptovatelné a nelze jim přisvědčit. K tomu je třeba doplnit, že na argumentaci obžalovaného, že konopí nepěstuje ze ziskuchtivosti, a proto nemůže být naplněna objektivní stránka projednávaného trestného činu, také nelze přistoupit, neboť objektem trestného činu dle § 283 trestního zákoníku a jiných drogových deliktů je zájem státu na ochraně společnosti a zdraví lidí před možným ohrožením vyplývajícím z neodborného a nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami, kdy stíhání a trestání s tím související výdělečné činnosti je až sekundární následek ochrany shora uvedeného zájmu. Tedy ony jim tvrzené dobré úmysly jej v žádném případě nemohou vyvinut. Pokud se týká **společenské škodlivosti** jednání obžalovaného, soud opětovně zdůrazňuje, že legální pěstování konopí je státem kontrolováno a evidováno. K tomu je třeba uvést, že i ze stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Tpjn 300/2014 jednoznačně vyplývá, že z rostliny konopí, která byla sklizena, vzniká jejím dalším zpracováním v procesu, v němž je konopí vstupním komponentem, marihuana, což je název pro usušené květenství a horní lístky konopí a forma již způsobila ke spotřebě. Podle konstantní judikatury se v případě rostliny konopí její sušení považuje za její zpracování a tento proces je dle názoru Nejvyššího soudu ČR nutné považovat za výrobu omamné látky anebo její pokus v případě, že k dokončení procesu sušení a úpravě usušené rostliny ke spotřebě dosud nedošlo. V tomto Stanovisku Nejvyššího soudu ČR je taktéž vymezen způsob posuzování trestné činnosti pachatele v případě, že nestihne dokončit již započatý proces výroby omamné látky například z důvodu zásahu Policie ČR, tedy v projednávaném případě část skutku, kdy obžalovaný rostliny nestihl dosušit a část z nich pouze pěstoval, kdy ve vztahu k nezpracovaným rostlinám se jedná o pokus dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 283 trestního zákoníku. Stanovisko bylo akceptováno i posledním rozhodnutím Ústavního soudu ze dne 6. 3. 2018 sp. zn. III. ÚS 3190/17. Zásadu subsidiarity trestní represe tak na jednání obžalovaného naprosto nelze aplikovat. Společenská škodlivost jeho jednání je dána porušeným zájmem státu na ochraně zdraví osob před nežádoucími účinky omamných a návykových látek, před

nekontrolovatelným nakládáním s těmito látkami. Obžalovaný zákonnou úpravu naprosto nerespektuje, a to přesto, že na její existenci a podobu již byl v mnoha přechozích rozhodnutích zdejšího soudu, Krajského soudu v Brně, Nejvyššího soudu ČR i Ústavní soudu ČR, jimiž mu byla vyvrácena jeho i nyní opakovaná argumentace, upozorněn.

12. Po provedeném dokazování není o vině obžalovaného jednáním popsaným shora ve výroku pochyb. Obžalovaný skutečnost, že na svých pozemcích v období od jara 2018 do 16. 8. 2018 pěstoval rostliny konopí v počtu uvedeném shora, nikterak nerozporoval. Hájí se způsobem, rozvedeným shora, s tím, že své jednání nepovažuje za trestné, nýbrž naopak za prospěšné. Soud se již shora s jeho argumentací vypořádal, a to se závěrem, že jeho jednání shora popsané naplňuje po subjektivní i po objektivní stránce všechny zákonné znaky zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem zůstavší ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Soud na tomto místě znovu opakuje, že podle § 2 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, se pro účely uvedeného zákona rozumí návykovými látkami omamné látky a psychotropní látky uvedené v přílohách č. 1–7 nařízení vlády o seznamu návykových látek. V souladu se zmocněním dle § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb. vláda přijala nařízení č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, přičemž konopí je uvedeno jako omamná látka v příloze č. 3 a jeho účinná látka delta-9-tetrahydrokanabinol jako látka psychotropní je uvedena v příloze č. 5. Podle § 2 písm. d) zákona č. 167/1998 Sb. se konopím rozumí kvetoucí nebo plodonosný vrcholík rostliny konopí (*Cannabis*) nebo nadzemní část rostliny z rodu konopí, jejíž součástí je vrcholík. Podle § 15 písm. f) zákona č. 167/1998 Sb. se zakazuje získávat konopnou pryskyřici a látky ze skupiny tetrahydrokanabinolů z rostliny konopí (rod *Cannabis*). Podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb. se zakazuje pěstovat druhy a odrůdy rostliny konopí (rod *Cannabis*), které mohou obsahovat více jak 0,3 % látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů s výjimkou pěstování na základě licence udělené podle tohoto zákona. Zákaz se nevztahuje na pěstování odrůd rostlin konopí pro výzkumné účely, pro šlechtění nových odrůd a pro zachování genetické rozmanitosti vědeckými a výzkumnými pracovišti zřízenými zákonem nebo státem, vymezené v povolení k zacházení. Podle § 4 zákona č. 167/1998 Sb. k zacházení s návykovými látkami a přípravky je třeba povolení k zacházení nestanoví-li tento zákon dále jinak. Podle § 8 odst. 1 zák. č. 167/1998 Sb. povolení k zacházení vydává Ministerstvo zdravotnictví. Podle článku 1 odst. 1 písm. b), c) Jednotné úmluvy o omamných látkách (vyhláška č. 62/1989 Sb.), výraz „konopí“ označuje kvetoucí nebo plodonosný vrcholík rostliny konopí (s výjimkou zrn nebo listů, které nemají vrcholíky) z něhož pryskyřice nebyla vyloučena bez ohledu na jeho použití. Výraz „rostlina konopí“ označuje každou rostlinu z čeledi *Cannabis*. Konopí je podle Seznamu IV Jednotné úmluvy o omamných látkách (vyhláška č. 47/1965 Sb.) návykovou látkou a jako taková je uvedena v příloze č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek vydaného na základě zákonného zmocnění § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých zákonů a jeho účinná látka 9-tetrahydrokanabinol je jako psychotropní látka zařazena do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách a uvedená jako psychotropní látka v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek vydaného na základě zákonného zmocnění uvedeného v § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů ve znění pozdějších předpisů. Co se týče množství rostlin zajištěných v nemovitostech obžalovaného v Ospělově, po jejich usušení zůstalo přes 7 kg sušené rostlinné hmoty využitelné pro toxikomanii, což nepochybně mnohonásobně převyšuje množství této látky pro jednoho člověka či několik

Shodu s prvopisem potvrzuje Měsíková Soňa, DiS.

málo osob. Obžalovaný konopí pěstoval s vědomím, že jedná v rozporu s platnými předpisy, s vědomím, že konopí s obsahem THC vyšším než 0,3 % není možné pěstovat, (resp. jen za splnění konkrétních podmínek plynoucích z §24a a §24b ZNL, které obžalovaný nespĺňuje), a že je to v rozporu se zákonem. O tom svědčí i jeho argumentace stran nemožnosti získat povolení pro pěstování konopí. Je si plně vědom, že bez takového povolení nelze konopí s nadlimitní účinnou látkou pěstovat. Pokud jde o jeho argument, že tak činil z léčebných důvodů, když on sám užívá konopí z léčebných důvodů, ani tento úmysl neopravňuje obžalovaného k pěstování a dalšímu zpracování konopí a jeho poskytování dalším osobám. Stát při nakládání s konopím stanovil, že k takové indikaci je třeba, aby tak učinil lékař, a pacientům se poskytuje konopí v zaručené kvalitě, kterou kontroluje stát. Podmínky pro udělení licence pro pěstování konopí pro léčebné použití stanoví § 24a odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého pěstovat konopí pro léčebné použití může jen taková právnická nebo podnikající fyzická osoba, které byla k této činnosti udělena licence Státním ústavem pro kontrolu léčiv. Pokud stát stanovil podmínky pro zacházení s konopím pro léčebné účely, je třeba takové podmínky respektovat, a to i za situace, kdy z nejrůznějších důvodů aktuálně např. není léčebné konopí pro pacienty v lékárnách dostupné.

13. Jednáním popsáním shora ve výroku tedy obžalovaný naplnil jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní všechny zákonné znaky zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem zůstavší ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku., a to tím, že neoprávněně dílem pěstoval rostliny a dílem tyto rostliny již zpracoval do toxikomansky využitelné formy, přičemž tyto rostliny obsahovaly nepovolené množství omamné či psychotropní látky THC, tedy vyrobil psychotropní látku, či za tímto záměrem rostliny konopí pěstoval a činil tak se záměrem je poskytovat dalším osobám, neboť produkce rostlin byla v množství, které násobně překračovalo potřebu jednoho člověka či několika málo osob. Tohoto jednání se obžalovaný dopustil přesto, že za takový čin byl v posledních třech letech odsouzen, a to rozsudkem zdejšího soudu ze dne 6. 2. 2018 č. j. 3T 131/2017-627. Obžalovaný se distribucí této látky vůbec netajil, naopak ji propaguje.. Pěstování (výrobu) těchto psychotropních látek zakazuje § 24 zákona o návykových látkách. Přitom komentář k § 283 odst. 1 trestního zákoníku jasně vymezuje, že o výrobu omamné látky ve smyslu § 283 trestního zákoníku se pak jedná v okamžiku, kdy rostlina roste a je sušena. Samotné pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku za výrobu považovat nelze, neboť takováto rostlina sama o sobě omamnou látkou je, ovšem její pěstování lze považovat za formu opatřování této látky ve smyslu § 283 trestního zákoníku. Obžalovaný spáchal čin dílem jako dokonáný, neboť částečně již disponoval se sušenou rostlinnou hmotou zpracovanou do podoby tzv. marihuany, a dílem zůstal ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť pro takový účel zbývající rostliny Cannabis pěstoval. Z opatřených důkazů je zřejmé, že obžalovaný se protiprávního jednání dopustil v přímém úmyslu, neboť rostliny konopí pěstoval za účelem získání omamné látky, resp. je zpracovával za účelem získání psychotropní látky, kterou následně hodlal předávat dalším osobám, a to zcela cíleně a záměrně. Uvedeným jednáním tak porušil zájem státu na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami.
14. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného zločinu, k osobě obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života, možnostem nápravy, vzal v úvahu

Shodu s prvopisem potvrzuje Měsíková Soňa, DiS.

okolnosti polehčující a přitěžující. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného nepochybně zvyšuje skutečnost, že za stejnorodou trestnou činnost byl v minulosti, již třikrát pravomocně odsouzen. V opise rejstříku trestů má tak tři záznamy, jak podrobně rozvedeno shora, k nimž je možno přihlédnout, a to odsouzení zdejším soudem rozsudkem ze dne 25. 5. 2017, sp. zn. 11T 130/2016, který ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně nabyt právní moci dne 7. 12. 2017, uznán vinným byl ze spáchání zločinu dle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku. Dále byl odsouzen rozsudkem zdejšího soudu ze dne 6. 2. 2018, sp. zn. 3T 131/2017, který nabyt právní moci 22. 5. 2018. I tímto byl uznán vinným ze spáchání přečinu dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, částečně dokonáný a částečně ve stadiu pokusu. Uložen mu byl souhrnný trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání čtyř let, trest propadnutí věci, a to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku sp. zn. 11T 130/2016. Naposledy byl odsouzen rozsudkem ze dne 5. 2. 2019 č.j. 2T 63/2018-1274, jímž byl uznán vinným přečinem nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonáným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst.1 trestního zákoníku, a za to mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 90 denních sazeb ve výši 1 denní sazby 250Kč, tj. v celkové výši 22.500Kč. Náhradní trest odnětí svobody v trvání 90 dnů a trest propadnutí věci. Ve spojení s usnesením odvolacího soudu nabyt právní moci dne 13. 6. 2019. Recidivní chování obžalovaného je třeba hodnotit jako okolnost přitěžující. Stejně tak je jako přitěžující okolnost třeba hodnotit množství účinné látky THC, kterou obžalovaný svým počínáním mohl vyrobit, tj. 41,96 g, což několikanásobně převyšuje kritérium většího rozsahu, (shodně příloha stanoviska Nejvyššího soudu sp. zn. TPJN 301/2013, větší rozsah je množství 10 g). Obžalovanému rovněž přitěžuje opakovanost jeho jednání, když dlouhodobě nerespektuje zákonnou úpravu nakládání s konopím, a to přesto, že je mu podrobně známa. Z polehčujících okolností lze snad zmínit tvrzené dobré úmysly obžalovaného.

15. Podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku. byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou trestu odnětí svobody ve výměře od 2 do 10 let nebo propadnutím majetku. Majetek (nemovitosti) obžalovaný stihl před vyhlášením rozsudku převézt na svou dceru. Po vyhodnocení všech okolností případu shora zmíněných, osoby obžalovaného, jeho trestní minulosti, hrozící výše trestu, míry společenské škodlivosti recidivního chování obžalovaného a současně s ohledem na splnění podmínek pro uložení souhrnného trestu dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku, vzhledem k poslednímu odsouzení obžalovaného rozsudkem zdejšího soudu č. j. 2T 63/2018-1274, dospěl soud k závěru, že jiným druhem trestu než nepodmíněným trestem odnětí svobody již na odsouzeného znovu působit nelze. Veškeré alternativní možnosti byly vyčerpány. S ohledem na závažnost spáchané trestné činnosti a nekritický postoj obžalovaného, nepřichází jakýkoli alternativní trest již v úvahu. Obžalovaný se projednávané trestné činnosti dopustil před tím, než byl vyhlášen odsuzující rozsudek v předchozí trestní věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 2T 63/2018, který také nabyt právní moci. Podle pravidel stanovených v § 43 odst. 2 trestního zákoníku se tedy soud ukládal trest za dva trestné činy, zločin a přečin dle § 283 trestního zákoníku. S ohledem na shora popsané okolnosti přitěžující a osobu obžalovaného považuje soud souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 36 měsíců, který obžalovanému uložil, ještě ze poměrně dosti mírný, a zohledňující tvrzenou (i když tvrdošijnou a zákony porušující) motivaci obžalovaného. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný v souladu s § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. V souladu s § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 5. 2. 2019 č. j. 2T 63/2018-1274,, v právní moci ve spojení s usnesením

Shodu s prvopisem potvrzuje Měsíková Soňa, DiS.

Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2019, č. j. 3 To 124/2019-2717, dnem 13. 6. 2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Současně soud obžalovanému uložil trest propadnutí věcí, jak byl uložen ve věci sp. zn. 2T 63/2018, a nově i trest propadnutí věcí zajištěných v rámci přípravného řízení při domovní prohlídce v této trestní věci, přičemž se jedná fakticky o sušenou rostlinnou hmotu, která zbyla po provedení odborné expertízy, dále pak dvě drtičky při prohlídce zajištěné. Jedná se o věci, kterými byl spáchán trestný čin a které byly k jeho spáchání určeny, tyto věci byly vlastnictvím obžalovaného. Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku propadlé věci připadají státu.

16. *Závěrem soud považuje za nutné vyjádřit se k průběhu celého hlavního líčení, konaného dne 3. 12. 2019. S ohledem na již předem avizovaný velký zájem o účast na hlavním líčení ze strany veřejnosti, učinil soud opatření proti přepřelování jednacích síní v souladu s § 39 odst. 3 kancelářského řádu. Nutno podotknout, že v jednacích síních byli přítomni výlučně příznivci obžalovaného a jeho obdivovatelé. Krom nich už jen zástupci médií. Přícházejícímu obžalovanému s eskortou vzdávali hold ve stoje, a přes poučení a napomenutí ze strany předsedkyně senátu o způsobu chování v jednacích síních v průběhu hlavního líčení se neposadili dříve, než se posadil obžalovaný. Při každém odchodu eskorty z jednacích síní při přerušení hlavního líčení mu hromadně tleskali ve stoje. V návaznosti nato, začal obžalovaný přednášet svoji obhajobu, formou přednesu pro obdivné publikum. Opakovaně slovně útočil na všechny stupně orgánů činných v trestním řízení, jmenovitě pak na státní zástupce, soudce – soudkyně, kteří kdy měli co do činění s jeho kauzami, a kteří dle jeho názoru, jsou zkorumpovaní, hloupi a podjatí, neznají zákona a vedení pouze snahou jej za každou cenu bez důkazů odsoudit. S opovržením a despektem mluvil o trestních a jiných řízeních v minulosti proti němu vedených, naprosto nesouvisících s projednávanou věcí. Jeho výrazy a vyjádření o úředních osobách na kauzách zainteresovaných, stejně jako o předsedkyni senátu 3T, braničila s pohrdáním soudem. Propagoval a vyzdvihoval konopí jako lék, takřka jako by byl na nějaké reklamní akci. Orgány činné v trestním řízení nazýval zloději a vrahy, kteří mu konfiskují léčivé konopí. Přednášel o účincích konopí na nejrůznější choroby, včetně rakoviny. A my, jako soudy a státní zástupci, jim tuto možnost léčby bereme a zabíjíme je. Proto byla jeho obhajoba předsedkyni senátu několikrát přerušena s upozorněním, aby se držel projednávané věci, proti čemuž se obžalovaný velmi ostře obrazoval. Stejným způsobem musela předsedkyně senátu zasáhnout v souladu s § 216 odst. 4 trestního řádu v průběhu závěrečné řeči obžalovaného. Ten se totiž v závěrečné řeči snažil znovu opakovat naprosto vše, co přednášel či se snažil přednést v rámci své obhajoby.*

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Prostějově, se sídlem **CZ-796 01 Prostějov, Havlíčkova 16**. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle

Shodu s prvopisem potvrzuje Měsíková Soňa, DiS.

§ 251 tr. řádu musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně po vyhlášení rozsudku vzdaly.

Prostějov 3. prosince 2019

JUDr. Adéla Pluskalová, v.r.
předsedkyně senátu